

2006-2007

**Alain Platel . Fabrizio Cassol . Les Ballets C. de la B.
vsprs**

do 2, vr 3, za 4 november 2006

**de
Singel**

Internationaal
Kunstcentrum

© Chris Van der Burght

De voorstelling duurt ongeveer een uur en dertig minuten.
 redactie programmaboekje **deSingel**
Gelieve uw gsm uit te schakelen!

© Chris Van der Burght

Alain Platel . Fabrizio Cassol . Les Ballets C. de la B.

vsprs

concept, regie **Alain Platel**
 dans, creatie **Quan Bui Ngoc, Mathieu Desseigne Ravel, Lisi Estaràs, Emile Josse, Iona Kewney, Samuel Lefeuvre, Mélanie Lomoff, Ross McCormack, Elie Tass, Rosalba Torres Guerrero, Hyo Seung Ye**
 sopraan **Maribeth Diggie**

muzikale uitvoering
 viool, fluit **Tcha Limberger**
 contrabas **Vilmos Csikos**
 Ensemble Oltremontano o.l.v. Wim Becu,
 trombone **Wim Becu , Joost Swinkels**
 cornetto **Doron Sherwin, Caroline Van Dyck**
Aka Moon
 saxofoon **Fabrizio Cassol**
 percussie **Stéphane Galland**
 basgitaar, bouzouki **Michel Hatzigeorgiou**

muziek **Fabrizio Cassol**
 naar de Mariavespers van **C. Monteverdi**
 met medewerking van **Wim Becu en Tcha Limberger**

regieassistentie **Juliana Neves**
 dramaturgie **Hildegard De Vuyst**
 muzikale dramaturgie **Kaat De Windt**
 decorontwerp **Peter De Blieck**
 kostuumontwerp **Lies Van Assche**
 assistentie kostuums **Lies Marechal, Nicole Bynens**
 lichtontwerp **Carlo Bourguignon**
 assistentie licht **Kurt Lefèvre**
 assistentie geluid **Caroline Wagner**
 constructie decor **Koen Mortier**
 met de hulp van **Jan De Backer, Guy Peeters, Koen Raes**
 assistentie techniek **Necati Köylü**
 transport decor **Luc Laroy**
 productieleiding **Iris Raspoet**
 tour management **Sara Vanderieck**
 productieleiding **Oltremontano Early Music Artists**

coproductie **Opéra National de Paris, Kunstenfestivaldesarts (Brussel), De Munt (Brussel), Le Grand Théâtre de Luxembourg, Ruhrtriennale Kunststiftung NRW, Staatsoper Berlin, Torino Danza, Holland Festival (Amsterdam), Sadler's Wells (Londen)**

vsprs is een onderdeel van het artistiek en cultureel programma van de 2006 FIFA World Cup

© Chris Van der Burght

Over vsprs door Hildegard De Vuyst

Vibraties op een gezamenlijke frequentie

De fans van choreograaf Alain Platel en Les Ballets C. de la B. zouden bij 'vsprs' wel eens grote ogen kunnen trekken. Platel maakte furor met twee indrukwekkende drieluiken. Enerzijds de grote danswerken met live-muziek: 'La Tristeza Complice', 'Iets op Bach' en 'Wolf'; anderzijds de theatervoorstellingen 'Moeder en Kind', 'Bernadetje' en 'Allemaal Indiaan', die hij in samenwerking met Arne Sierens realiseerde. Maar altijd blijft een unieke legering van schoonheid en trivialiteit, van het groteske en het sublieme Platels waarmerk. Nu lijkt de choreograaf de stap te zetten van 'tranche de vie' naar 'trance de vie' (zoals critica Myriam Van Imschoot ooit beschreef). 'vsprs', zijn nieuwe productie, geeft alle ruimte aan het extatische lichaam, ontgaan van alle franje, en herleid tot zijn essentie.

Choreograaf Alain Platel hoorde de Mariavespers voor het eerst als adolescent op een snikhete zomerdag in een kerk in Gent en bewaarde een sterke herinnering aan de uitvoering. De authentieke barokinstrumenten raakten telkens geweldig ontstemd; misschien maakte hij daardoor de associatie met verscheurende zigeunermuziek. In elk geval zijn de Mariavespers voor hem een van de meest intense devotiewerken.

De Vespro della Beata Vergine uit 1610, zoals het werk voluit heet, was het visitekaartje van Claudio Monteverdi. De componist was op zoek naar een nieuwe werkgever en wilde bewijzen dat hij van vele markten thuis was, dat hij het oude niet afwees maar evengoed wegbereider was voor het nieuwe. In zijn muziek werd niet langer enkel uitdrukking gegeven aan een massieve collectieve religiositeit maar werd plaats geruimd voor individuele expressie. Harmonie en melodie bleven belangrijk, maar contrapunt en ritmiek werden de dragers van intense emotie. Het was het moment in de (muziek)geschiedenis waarop het 'wij' kantelde naar het 'ik'. We staan dan ook aan het begin van de opera. Drie jaar

voor de Vespers had Monteverdi zijn L'Orfeo, Favola in Musica, geschreven, de oudste bewaarde opera.

Hybride aanpak

Toch kiest Platel in 'vsprs' niet voor een rechttoe rechtaan uitvoering van de Vespers. Hij kiest een avontuurlijker pad en wordt daarin bijgestaan door saxofonist en duivel-doet-al Fabrizio Cassol, die de muzikale leiding over het project heeft. Barokpartituren zitten vol gaten, zo zegt men. Dat zou betekenen dat muzikanten in die tijd ook behoorlijk konden improviseren en jammen. Als we dat doortrekken naar vandaag, hoe zou het dan zijn als we verschillende muzikale culturen samenbrengen die zich laten inspireren door thema's uit de Vespers maar er ook de uithoeken van opzoeken? Het was Platel die Fabrizio Cassol, zigeuner en muzikale duizendpoot Tcha Limberger en barokspecialist Wim Becu samenbracht voor een aantal opwindende jamsessies. Vanuit die kern werd gezocht naar versterking en een gezamenlijke reflectie op de muziek. Iedere entiteit moest een aanvulling krijgen. Cassol bracht zijn kompanen van Aka Moon mee, Stéphane Galland (drums) en Michel Hatzigeorgiou (basgitaar, bouzouki), Limberger bracht de Hongaarse contrabassist Vilmos Scikos mee, en Becu selecteerde twee trombonisten en twee cornetto's uit de kring rond zijn barokensemble Oltremontano.

De Vespers zijn een monument van christelijke devotie, van een hemelse zuiverheid, ter meerdere eer en glorie van god. Voor Fabrizio Cassol bestond de eerste uitdaging erin om deze zuiverheid te besmetten, haar meer oriëntaals, meer joods, meer zwart te laten klinken, kortom haar meer hedendaags te maken. Dan was er nog de kwestie van de stem. De Vespers zijn in wezen een gebed gedragen door de menselijke stem. De vocaliteit moest het hele scala aan gevoelens kunnen omarmen. Daarom werd gekozen voor één sopraan met een breed emotioneel potentieel,

afwisselend vertolkt door Claron Mc Fadden, Cristina Zavalloni en Maribeth Diggle, drie zeer verschillende persoonlijkheden met uiteenlopende ervaringen van geïmproviseerde muziek tot barok, van volksmuziek tot hedendaags. Door de hybride aanpak van Fabrizio Cassol is de muziek van 'vsprs' er niet minder spiritueel op geworden. In zijn bewerking is de 'souffle', de adem van Monteverdi bewaard. Alleen: het zijn schreiende Vespers geworden.

Voor 'vsprs' zocht Platel tien zeer soepele dansers bijeen, die zich in alle richtingen kunnen plooiën. Een aantal van die dansers nam hij mee uit vorige projecten, anderen kwam hij op het spoor via audities in Parijs en Gent. De dansers zijn nog altijd afkomstig uit verschillende werelddelen, maar worden niet noodzakelijk meer ingezet voor het culturele verschil dat ze in zich dragen. Platel gaat nu op zoek naar iets anders, veeleer naar de gemeenschappelijkheid dan naar het verschil.

De dansers lieten zich onder meer inspireren door filmpjes die psychiater Arthur Van Gehuchten (1861-1914) maakte van de verwrongen, schijnbaar absurde bewegingspatronen van zijn patiënten tijdens hypnoses en aanvallen van hysterie. Diezelfde patronen vinden een parallel in de trance-rituelen die visueel antropoloog Jean Rouche in de jaren '50 in Afrika vastlegde. In navolging hiervan tasten de dansers de grenzen af tussen lichamelijke beheersing en controleverlies, tussen bezit van het lichaam en bezeten zijn, tussen kiezen en uitverkoren zijn. Een groep mensen komt samen in een maagdelijk landschap, de wereld achter zich latend. Is er iets achter de berg?

Innerlijke vibraties

Platel legt tegenover Monteverdi de omgekeerde weg af. Na zijn voorstellingen waarin sterke persoonlijkheden een even diverse als vitale spiegel van de wereld vormden, lijkt hij op zoek te gaan naar een innerlijke wereld die uitzicht geeft op een grotere verbondenheid. Zoals hij zelf zegt: "Ik heb steeds voorstellingen gemaakt waarin het 'ik' centraal staat, de individualiteit van sterke persoonlijkheden. Nu wil ik onderzoeken hoe 'ik' kan opgaan in 'wij'. Ik denk dat de mens een groter behoefte heeft deel uit te

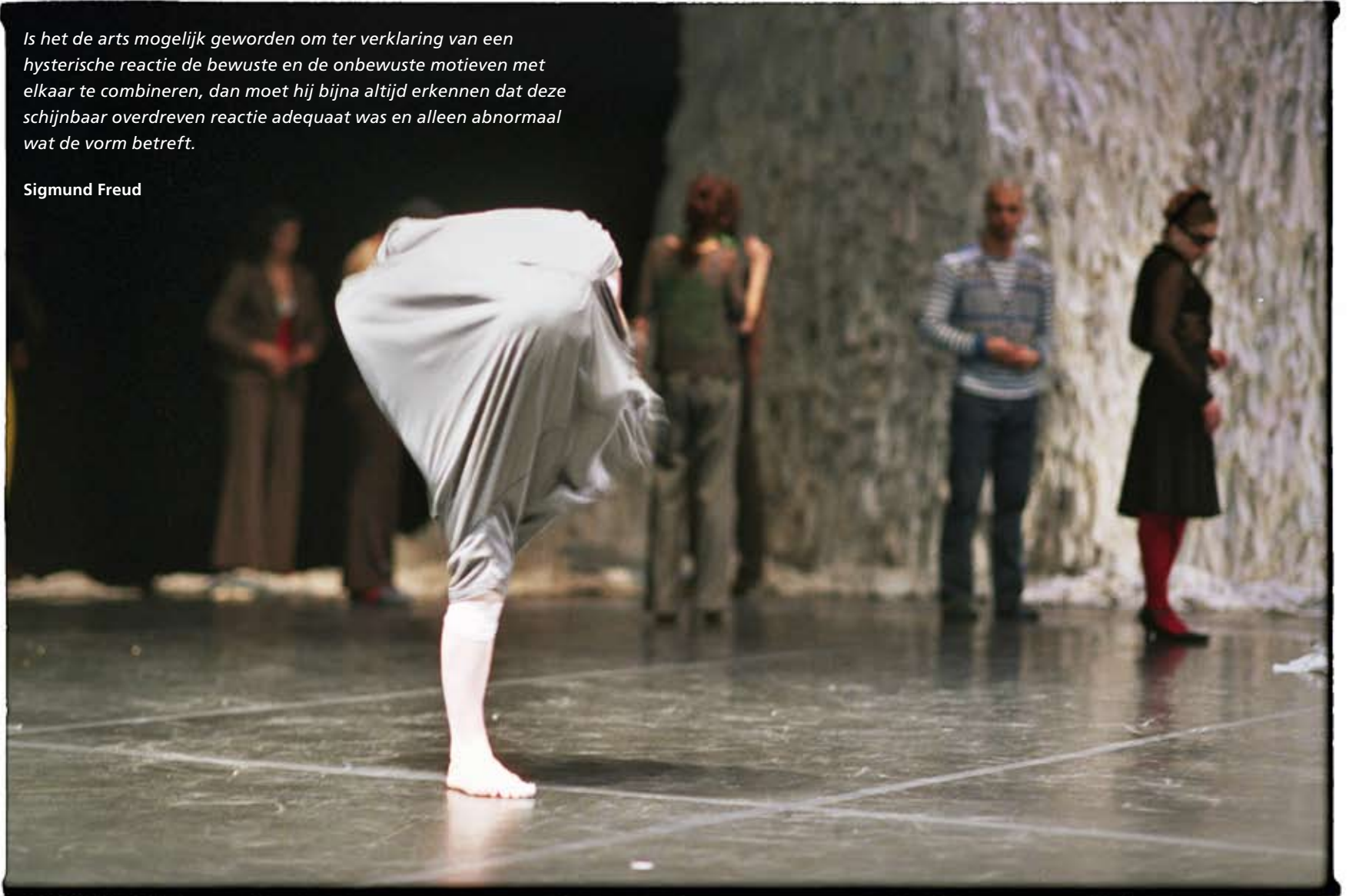
maken van een gemeenschap dan aan individuele vrijheid. Ik ben zeer blij dat ik een groep dansers heb gevonden waarmee ik dit kan vertellen. Vroeger flirtte ik met religiositeit in beelden en verwijzingen, nu probeer ik het in zijn kern te raken. Ik ga er niet meer in een boogje omheen."

Tot nu toe koos Platel wel vaker voor barokmuziek om een dimensie van het sublieme in zijn werk binnen te brengen. Vervolgens plaatste hij daartegenover aardse verhalen van identiteit en diversiteit. Die voorstellingen lieten zich dan ook lezen als een huwelijk tussen hemel en hel. Door de artistieke samenwerking met Fabrizio Cassol ontstaat in het nieuwe werk een andere verhouding met muziek. Cassol zegt daarover: "Ik heb het creatieproces met de dansers van nabij gevolgd, in al zijn etappes. Ik heb gezien hoe al die informatie rond hysterie, autisme, hypnose in de dans binnengeslopen is. Het geeft aan de dans een echte syntaxis mee, een taal die verschilt van ieders individuele taal en die op een gezamenlijke frequentie vibreert. Ook de muziek moest die vibrerende kwaliteit hebben om het parcours muzikaal te kunnen ondersteunen. De Vespers van Monteverdi zijn bedacht als hemelse muziek die eerder het doel toont dan de weg. Mijn muziek voor 'vsprs' toont eerder de weg. Deze muziek komt bijna vanuit het binnenste van de dansers. Het is de weerspiegeling van hun innerlijke wereld doorheen de vibraties. De muziek van 'vsprs' is geaard. Het stuwt van onder naar boven, het is een poging zich te verheffen. Maar er is ook ruimte voor wat van boven komt. Dat kan niet anders omdat we nog steeds vertrekken van Monteverdi's Mariavespers. Toch is er in mijn ogen ruimte voor een andere spiritualiteit, kunnen ook andere 'geesten' deze voorstelling bewonen dan die waaraan Monteverdi dacht."

Uit: **dossier Les Ballets C. de la B.**

Is het de arts mogelijk geworden om ter verklaring van een hysterische reactie de bewuste en de onbewuste motieven met elkaar te combineren, dan moet hij bijna altijd erkennen dat deze schijnbaar overdreven reactie adequaat was en alleen abnormaal wat de vorm betreft.

Sigmund Freud

Passies en emoties door Patricia De Martelaere

Iedere beschaving lijkt, als beschaving, onvermijdelijk te berusten op een zekere onderdrukking van primaire passies en driften. Freud, die in zijn cultuurkritiek tot bepaald pessimistische conclusies kwam, legde volgens velen de vinger op de wonde plek toen hij opmerkte dat het beschavingsproces een constante frustratie en verdringing van libidinale impulsen vereist, en dat de prijs die wij voor 'cultuur' moeten betalen een min of meer permanente collectieve neurose is. Dit brengt ons tot de interessante constatering dat een onderdrukking van een bepaald type passies (de primaire passies, verbonden met seksualiteit en agressie) kennelijk leidt tot de ontwikkeling van andere passies, waaronder zowel de hartstochtelijke verliefdheid, de verwoede carrièrejacht en de sociale prestatiedrang als de meer kalme passies als vriendschap en verantwoordelijkheidsgevoel, artistieke creativiteit of wetenschappelijk waarheidsstreven. Op basis hiervan alleen al kan een drietal verschillende betekenissen van 'passie' of 'emotie' onderscheiden worden.

Ten eerste zijn er de primaire natuurlijke driften of instincten, die ook bij dieren terug te vinden zijn, en die fundamenteel bepaald worden door lust- of onlustgebaarwordingen, met als prototype de drang tot zelfbehoud en de seksuele drang. Passies in deze zin (misschien beter: instincten) zijn natuurlijke, feitelijke gegevenheden, die echter op het niveau van de mens gedeeltelijk worden onderdrukt, beheerst of omgevormd.

Ten tweede zijn er de hevige, hartstochtelijke gevoelens die zich vaak aandienen als irrationeel of oncontroleerbaar, maar die intussen toch in hoge mate sociaal bepaald zijn, en op artificiële wijze kunnen worden gemanipuleerd (literatuur, film, reclame). Deze betekenis van 'passie' is zowel in de gewone taal als in de taal van de hedendaagse psychologie en filosofie de meest gebruikelijke, al is de afbakening tegenover het instinctieve of natuurlijk driftmatige niet altijd even duidelijk. Van passies in deze zin wordt gezegd dat ze een mogelijk gevaar voor de geordende samenleving en de moraal inhouden, al worden ze tegelijkertijd,

op een paradoxale manier, door diezelfde samenleving aangewakkerd en opgehitst.

Ten derde zijn er de kalmere, meer verfijnde emoties en menselijke gevoeligheden, zoals de gave voor vriendschap en medelijden, sympathie en verantwoordelijkheid, schaamte en berouw. Deze verscheidenheid van subtiele gevoelens wordt geacht te behoren tot het meest typisch menselijke van de mens, en het fundament te vormen van de menselijke waardigheid en van morele waarden. In de hedendaagse theorieën over het gevoelsleven spreekt men zelden of nooit van passies in deze zin, terwijl dat bijvoorbeeld in de achttiende eeuw algemeen gebruikelijk was. Descartes met name beschrijft de passies als een onderdeel van de gedachten, en als vatbaar voor een soort intellectuele vormgeving onder leiding van de vrije wil. Hiermee lijkt zijn passietheorie zich in een belangrijke zin te verwijderen van de oorspronkelijke etymologische connotatie van het woord 'passie', die verwijst naar het lijden en het passief aangedaan worden, zoals dat vooral voor passies in de tweede betekenis - hevige gemoedsaandoeningen - kenmerkend wordt geacht.

Uit: **Passies, tussen extase en discipline**, 1998, Gooi en Sticht, Baarn, pp. 7-8

Fragmenten uit een interview met Alain Platel door Geert Sels

Naar aanleiding van het twintigjarige bestaan van Les Ballets C. de la B. wilde Alain Platel een beeld geven van zijn collectief aan de hand van een aantal interviews en foto's van hun meest markante voorstellingen. Dit verscheen in het boek 'Les Ballets C de la B'. In mei 2006 interviewde Geert Sels Alain Platel in de Standaard over die twintig jaar Les Ballets C. de la B. en over zijn laatste voorstelling 'vsprs'. Hieronder een selectie uit dit gesprek.

Begin jaren tachtig lag het danslandschap braak. Zocht u aansluiting bij buitenlandse stromingen die toonaangevend waren? In 'Emma' gebruikte u de muziek uit de Knee plays van Bob Wilson.

We waren absoluut niet bezig met het postmodernisme. In het begin schrokken we er zelfs van dat we opgenomen werden in het kunstcircuit. We maakten 'Stabat Mater' in de loft waar ik woonde. Er kwam iemand kijken van De Beweging. Wisten wij veel dat dat een festival voor nieuwsoortig werk was? Wij hadden iets gemaakt en waren bij François Sermijn vouwstoeltjes gaan huren voor de kijkers. Daar zat ook maar vijftig man.

We gingen wel veel voorstellingen bekijken. In die periode waren we gefascineerd door Radeis en door Pina Bausch. We hebben ooit een groep Gentenaars meegetroond naar de Munt om een vroeg werk van haar te zien. Velen waren ontgoocheld. Ik heb daar vrienden mee verloren. (lacht) Soms durfden we refereren aan wat we gezien hadden. Meestal hadden we daar schroom bij. Maar er waren ook stemmen die zegden dat je moest maken wat je in je voelde opkomen. Toen we 'Mange p'tit coucou' speelden, vertelde een programmator ons dat het de vierde voorstelling in enkele weken was waarin valiezen werden gebruikt.

U stond alleen in de eerste drie producties als danser. Wat voor danser was u?

Waarschijnlijk een beetje speciaal, omdat ik zo groot ben. Ik had wel gevoel voor gratie, maar er zat iets gebroken aan. Er was iets

wat niet helemaal klopte. Misschien kun je het 'lomp gracieus' noemen.

We wilden graag theater maken, maar we konden niet spreken of schrijven. Theater zat ook niet in zo'n boeiende fase. Maar we waren evenmin opgeleid in dans. Dus kwamen we terecht bij een vorm van danstheater. We gebruikten de lichamen die voorhanden waren. Die behoorden toe aan een stel doppers, een kaasmaker en een dokter.

Zit er ergens een kern in uw werk waaruit u al jaren put?

'Bonjour madame' was een keerpunt. Zowel wat betreft thema's als voor de werkwijze. Het was het moment waarop ik mijn boeken en mijn voorbereiding in de vuilbak kieperde. Er was geen andere keuze. Tevoren had ik 'Mussen' gemaakt, met twee kinderen in de cast. Dat was niet helemaal geslaagd. Het was te veel 'mooie kindjes op toneel'. Maar ik had gezien dat er tijdens de opwarming interessante spelletjes ontstonden. Die kinderen wilden meedoen met de dansers. Of ze leerden choreografietjes aan die best ingewikkeld waren. Daar wou ik in 'Bonjour madame' mee doorgaan. Welke richting die kinderen zouden uitgaan, was niet te voorspellen.

We maakten die voorstelling toen het conflict in Joegoslavië bezig was. Elke repetitie kwamen de dansers ontdaan binnen. We waren geschokt: dat dit kon, in de twintigste eeuw. Ik voelde dat het zou binnensluipen in de voorstelling. Ook dat was niet te voorzien. Sindsdien is het sociaal-politieke aanwezig in mijn werk. En die werkwijze beviel me zo, dat ik het daarna altijd ben blijven doen.

In die voorstelling deed Francisco Camacho ook een solo vol schokkerige, spastische bewegingen.

Ik vond dat ongelooflijk schoon. Zoiets had ik nooit eerder gezien. Ik ben dat nadien blijven opzoeken omdat het de innerlijke gevoelens kan uitdrukken. Uit dat trillende lichaam kun je angst aflezen. Of radeloosheid.

Als opvoeder hield het kijken naar de gekwetste mens me ontzettend bezig. In mijn voorstellingen ben ik steeds op een of andere manier bezig om daar vorm aan te geven. Via het bewegingsmateriaal, ook al is het dan extreem gesteld, probeer ik herkenning of medeleven in de zaal op te wekken.

Verbaast het u dat de reacties op 'vsprs' daar zo extreem over gaan? Het extatische lichaam is er kennelijk altijd geweest. Inderdaad. Maar wat blijft er hangen van een voorstelling? Dat zit soms raar in elkaar. Het heeft me kwaad gemaakt dat van Wolf alleen die scène met die Israëlische vlag is overgebleven. Dat is één minuut. Op een voorstelling van 2,5 uur. Ik heb me deze keer echt gefocust op het extatische lichaam. Tevoren ging ik op zoek naar de kracht van elke danser en hoe ik die het best kon uitspelen op het podium. Deze keer heb ik de dansers gestimuleerd om een gemeenschappelijke taal te zoeken. Mijn angst was dat ze me daar niet zouden in volgen. Er waren wel wat dansers bij die uit de gracieuze school kwamen. Ineens moesten die sidderen en beven. Maar ze zijn meegegaan. Door de muziek, het decor en de bewegingen is alles meer omarmd. Het is allemaal familie van elkaar.

Uit: **De Standaard**, 3 mei 2006

© Chris Van der Burght

De kern van iedere religie is het fenomeen van het heilige, van het sacrale. De ervaring van het heilige gaat gepaard met twee elementaire bevindingen: met fascinatie én met angst. Het sacrale heeft iets afschrikwekkends én iets aantrekkelijks.

Jean-Pierre Wils, moraaltheoloog

MAGNIFICAT

(Luc, 1, 46-55)

Magnificat anima mea Dominum.

Et exultavit spiritus meus
in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem
ancillae suae:
Ecce enim ex hoc beatam me dicent
omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est:
et sanctum nomen ejus.

Et misericordiae ejus a progenie
in progenies timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo:
dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede,
et exaltavit humiles:

Esurientes implevit bonis:
et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum
recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini ejus in saecula.

Gloria Patri et Filio
et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio
et nunc et semper
et in saecula saeculorum.
Amen.

Mijn ziel verheft de Heer,

*En mijn geest jubelt in God,
mijn Redder.*

*Want Hij zag neer op de
geringheid van zijn dienstmaagd:
Zie van nu af prijzen
alle geslachten mij zalig.*

*Want de Machtige heeft aan mij grote dingen gedaan: en zijn
Naam is heilig.*

*Zijn barmhartigheid reikt van geslacht tot geslacht voor hen, die
Hem vrezen.*

*Hij toont de kracht van zijn arm:
en slaat de rotsen van harte uiteen.*

*De machtige haalt hij neer van de troon,
maar Hij verheft de geringen:*

*Behoeftigen overlaadt hij met gaven:
en rijken zendt Hij zonder gift weg.*

*Hij heeft zich over Israël, zijn dienaar, ontfermd, omdat Hij zijn
barmhartigheid indachtig was.*

*Zoals Hij tot onze Vadersen sprak, tot Abraham en zijn nakomeligen
in eeuwigheid.*

*Eer aan de Vader en de Zoon,
en de heilige Geest.*

*Zoals het was in het begin,
en nu, en altijd,
en in de eeuwen der eeuwen.
Amen.*

© Chris Van der Burght

Alain Platel, geboren in 1956 in Gent, is orthopedagoog van opleiding. Al heel vroeg had hij een grote belangstelling voor kunst en theater. Op elfjarige leeftijd werd hij toegelaten tot de Marcel Hoste Mimeschool. Na zijn studies volgde hij les aan de Paul Griinwis Ballet Akademie en in 1980 nam hij deel aan een workshop van de Canadese choreografe Barbara Pearce. In 1986 richtte hij Les Ballets Contemporains de la Belgique, of korter Les Ballets C. de la B. op. Alain Platel maakte furore met twee indrukwekkende drielijken. Enerzijds de grote dansstukken met live-muziek: 'La Tristeza Complice', 'Iets op Bach' en 'Wolf'; anderzijds de theatervoorstellingen 'Moeder en Kind', 'Bernadetje' en 'Allemaal Indiaan', die hij in samenwerking met Arne Sierens realiseerde. Platels werk valt niet gemakkelijk in hokjes te plaatsen. Dat uit zich ook in zijn keuze van dansers en acteurs. Professionelen naast amateurs, kinderen naast volwassenen, uit diverse culturen en uit alle lagen van de samenleving. Het onvolmaakte en het kwetsbare vormen de uitgangspunten van zijn werk dat gekenmerkt wordt door humor, vitaliteit en ogenschijnlijke chaos.

www.desingel.be

ABONNEMENTEN

TICKETS

tickets | hoofdingang

Desguinlei 25 . B-2018 Antwerpen

www.desingel.be . tickets@desingel.be

T +32 (0)3 248 28 28 . F +32 (0)3 248 28 00

openingsuren: ma-vr 10-19 uur . za 16-19 uur

administratie v.z.w

Jan Van Rijswijcklaan 155 . B-2018 Antwerpen

T +32 (0)3 244 19 20 . F +32 (0)3 244 19 59

info@desingel.be

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap
en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

AGFA

Koninkrijk
Nederlands
FOCUS

De Staatvaart
www.staatvaart.be

Klara